

Corydoras napoensis - Nápó - páncélosharcsa

ELSŐ LEÍRÓJA:	Nijssen & Isbrücker, 1986
CSALÁD:	Callichthyidae
MÉRET:	4,5-5 cm
C°:	22-26
pH°:	6-7
Nk°:	2-18
HELYIGÉNY:	60 liter
VISELKEDÉS:	békés, csapatos
TÁPLÁLÉK:	mindenevő
TARTÓZKODIK?	alsó szint
ÉLETTARTAM:	5-6 év
TERM.VÉD.:	nem fenyegetett

Corydoras napoensis
Nápó - páncélosharcsa
 (Nijssen & Isbrücker, 1986)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Corydoras napoensis – Nápó-Páncélosharcsa elterjedési területe (Map)

Peruban és Ecuadorban fordul elő. Legfőbb lelőhelye a Rio Napo, melyről nevét is kapta. Ezen kívül megtaláljuk a Rio Aguarico, Rio Nanay és Rio Jivino folyókban is.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

Az ötös számú leszármazási vonalba (In5) tartozik, amit gyakran 'Elegans-csoportnak' is neveznek. Közös tulajdonsága minden ide sorolt fajnak, hogy aránylag kistestűek, és az ivarok között színezetbeli eltérés mutatkozik.

A Nápó – páncélosharcsa a rokonságon belül is a kisebb és tömzsibb megjelenésű fajok közé tartozik, teste egészen kompakt. Alapszíne helyenként sárgásfehérbe hajló ezüstszürke. Ezen markáns, kontrasztos megjelenésű fekete háló- vagy rácsminta figyelhető meg, mely jóformán az egész testet beborítja, de kimondottan a fejen és a háti régióban hangsúlyos. Mint sok más rokonának, nála is hosszanti fekete csíkok rendeződtek az oldalon egymással párhuzamosan. Közülük az oldalon mentén futó a legmarkánsabb, de az alatta lévő is jól kivehető. A felső csík kvázi a hát sötét színét keretezi, így e három vonal között két fehéres területet találunk. Nagyon gyakori, hogy egészen a has közelében egy negyedik, tört sáv is megjelenik. Fontos határozóbélyeg, hogy e fajnál jellegzetesen megfigyelhető a tarkótájékon aranylósolt (a fekete hálóminta között). Ezen kívül szintén fontos bélyeg, hogy rendszeresen (bár nem minden lelőhelyről származó állat) viselnek egy nagyobb kiterjedésű fekete foltot a hátúszójukon.

Több hasonló faj is ismert, mindközül a *Corydoras bilineatus*ra emlékeztet leginkább. Mintázatuk nagyon hasonló, de a *C. bilineatus* esetében kevésbé kontrasztos a rácsminta, inkább a szürke különböző (sötétebb-halványabb) árnyalatai jellemzőek, egyes példányoknál a feji rész egészen egybeolvadóan sötétszürkés. A középső, oldalon menti sáv a farkúszó előtt néha akár folttá szélesedik, de mindenképpen ez a csík a hangsúlyos. Hímek hátúszóján lehet fekete folt itt is, de az aranylósolt tarkófolt hiányzik.

A *Corydoras elegans* esetében a test felső része végig labirintusszerűen mintázott, mely a vértlemez mentén az oldalon alá is húzódhat kisebb csíkok formájában. Nála két csíkot láthatunk, egy vastagabb a háton fut, egy pedig az oldalon mentén. Hím példányok hátúszóján jól látható, feketés színű három vízszintes irányultságú csík figyelhető meg. Meglehetősen halványan, de arany terület észrevehető a fejtetőn. A nőstényeknek nagyobb kiterjedésű szürke terület (egy vastag sáv formájában) található az oldalon fölötte, de alatta csík nem jellemző, rácsminta rajtuk alig látszik.

A *Corydoras nanus* nyúlánkabb, karcsúbb megjelenésű, alapszíne is sokszor halványabb. Nála legtöbbször jól látszódik 3 sötét csík az oldalon: a háti és az oldalon menti vastag, erős színezetű, s a harmadik a hasoldalon vékony, halvány. A hátúszó bázisán (a gerinc tájékán) egy fekete csíkot találunk, de az úszó csak halványan mintázott, barnás árnyalattal. A hálózatos minta kis kiterjedésű a Nápó – páncélosharcsához képest.

A *Corydoras undulatus* erős fekete mintázata, ennek kontrasztja hasonló a *Corydoras napoensis*hez. Biztos azonosítást tesz lehetővé, hogy a testközépen húzódó, jól látható fehér csík fölött párhuzamosan láncszerűen szaggatott a fehér terület. Az arany tarkófolt kevésbé jellemző, de helyenként arany csillogású folt megjelenhet. A hátúszó csak halványan mintázott.

Több leíratlan fajt is ismerünk, melyek nagyon hasonlóak, ezek a következők: C88, C123, C126, C132, CW018, CW044. Mindközül a CW018-at a legfontosabb kiemelni, mely rendkívül hasonló a *Corydoras napoensis*hez, a vadonból frissen gyűjtött állatoknak úszói azonban kissé vöröses tónusúak (egy tapasztalat alapján viszont akváriumban ezt idővel elvesztik). Hasonló még a C88, de nála az oldal fehér csíkjai között méreteltérés van: a felső hosszabb az alsónál, és valamivel kevésbé kontrasztosak. A C126 is ugyancsak nagyban, már-már megszólalásig emlékeztet rá, a negyedik csík és egyes példányoknál még az aranylósolt is meglehet. Kifejezett fekete hátúszófolt azonban hiányzik, és a hasoldali úszók halványsárgás színűek.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

A Nápó – páncélosharcsa dekoratív küllemű, rendkívül békés, kedves lakója akváriumainknak. Kis mérete lehetővé teszi, hogy kisebb (kb. 55-60 literes) szobai akváriumokban is könnyedén gondozhassuk, emellett tartásmódja is egyszerű. Kezdő akvaristáknak is ajánlható faj, érdemes belefogniuk tartásába, ami semmivel sem bonyolultabb, mint a közismert kékpajzsos vagy foltos páncélosharcsaé.

Társítása könnyű, akár nano halakkal is kerülhet egy medencébe, hiszen a legkisebb vízközt úszó fajnak sem árt. Arra ügyeljünk csupán, hogy olyan halak (például nagytestű sügerek) ne kerüljenek mellé, melyek kárt tennének benne. Érdemes az akvárium oldalsó-hátsó régióját sűrűbben növényesíteni, középre pedig egy-két nagyobb tő növényt ültetni. Bár nem kifejezetten félősek, szívesen vonulnak vissza csapatostól a növények árnyékába pihenni, de gyakran láthatjuk őket, amint erősebb levelekre (pl.: Anubias, Echinodorus) közösen kiülnek. Napközben is gyakran mutatkoznak, aktívak. Bár a lebegőúszás nem erősségük úgy, mint a törpe coryknak, megfigyelhetjük, hogy néha még vízközi régióba is felmerészkednek „bandázni” egyet. Fontos, hogy csoportosan tartsuk őket, hat állatnál kevesebbet semmiképpen se vegyünk!

Átlagos szűrőkapacitású akváriummal megelégszik, a rendszeres vízcserékre figyelve semmi gond nem lesz tartása során. Betegségekre nem érzékeny, kisebb vízminőség-változásokat is jól tolerál. Csapvízben tartható, de természetesen meghálálja, ha kicsit lágyítunk vizén (ozmó vízzel, ioncserélt vízzel pl.). A neutrális kémhatás megfelelő nekik, a fűtés tekintetében pedig a kb. 24-25 °C-os víz az ideális. Túl nagy áramlásra nincs szükség akváriumukban, de a mérsékelt vízmozgásban szívesen játszanak. Nagyon fontos, hogy apró szemű, finom homoktalaj kerüljön medencéjükbe, máskülönben érzékeny bajuszszálaik lekopnak. A bajuszszérülések súlyosak a páncélosharcsák számára, hiszen ezek nagyon fontos érzékszerveik, melyek a szaglásban, ízlelésben, tapintásban játszanak szerepet.

Szemeiket képesek egymástól függetlenül is mozgatni, ami szórakoztató látványt nyújt. Béliégzők, ami azt jelenti, hogy a felszíni levegőből nyelve képesek annak oxigéntartalmát bélfalukon megkötni, ezért ne ijedjünk meg, ha azt látjuk harcsáinktól, hogy alkalmanként levegőt nyelnek. Mellúszóik tüskévé erősödtek, amik könnyen beakadhatnak a halhálóba. Csomagolásuk során ne tiszta oxigént használjunk, és érdemes némi aktív szén is szórni a zacskóba. Más vízközt úszó halakkal ne csomagoljuk egybe, mert a páncélosharcsák stresszhatásra mérgezhetik a vizüket (ez kis térfogat esetén, zárt térben lehet probléma).

A legtöbb díszhaleleséget elfogadják, így például a talajra süllyedő, hamar szemcsésedő harcsatablettákat is. Megeszik a többi hal által meghagyott lemezes eledelket, de téves nézet, hogy a páncélosharcsáknak elég más halak maradéka, ők is teljes értékű táplálást kívánnak. Érdemes biztosítani nekik legalább néha élő tubifexet, ennek hiányában fagyasztott vagy élő formában szúnyoglárvát, artémiát, grindált, blackwormot. Ügyesen képesek a kis élő férgecskéket is kihúzni az apróbb homokszemcsék közül is. A sikeres tenyésztésnek fontos előfeltétele a minőségi táplálás.

Az ivarok megállapíthatóak az alapján, hogy a hímek kisebbek, karcsúbbak, ellenben erősebb és kontrasztosabb színezetűek, mint a nőstények. Csoportosan ívassuk őket, egy nőstényre több hím is számolva. Periodikus ívók, a természetben és akváriumban is egyaránt. Egyszer lehet, hogy elkezdnek ikrázni, és hetekig, akár hónapokig folytatják, majd utána akár több hónapos szünetet is tarthatnak. A periódus alatt néhány naponta is ívhatnak akár. A szaporító akváriumba helyezünk finom levelű növényeket, például jávai mohát és szűrjük levegőhajtású szivacs szűrővel. Hinthetünk egy-két marék homokot is a medence aljára. Az ikrarakást klasszikus hideg vizes vízcserékkel válthatjuk ki, bátran akár

60 térfogatszázalékot is cseréljünk napi szinten ívásra érett halak fölött. Az új víz lehet nyugodtan 15-16 °C-os. Ha az ívás bekövetkezett, emeljük ki a tenyészhalakot az ikrák mellől, vagy pedig – ha beindult egy több napos ívási periódus – akkor az ikrákat vegyük el például a növény eltávolításával, vagy az ikrák üvegről történő lekaparásával. A keltetővízbe csepegtessünk xanthakridint a penészgombák ellen. A kelési idő 3-4 nap, és további kb. 3 nap kell az elúszásig. Ezt követően frissen kelt artémia naupliákkal (vigyázzunk, peteburok ne kerüljön az akváriumukba, mert végzetes bélelzáródást okozhat), banán vagy walterféreggel indíthatunk, később vágot tubifexre térjünk át. A rendszeres kisebb vízcserék segítenek a vízminőség biztosításában.

A Nápó – páncélosharcsa az 'Elegans-csoport' messze leggyakrabban tartott faja idehaza. Gyakori a téves azonosítása (akár *C. nanus*, akár *C. elegans* formájában), illetve elképzelhető hibridek előfordulása is. Szerencsére több tenyésztő is foglalkozik velük, rendkívül barátságos és könnyedén tartható, szívós faj, így csak ajánlható a tartása!

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn:

Eng: Napo Cory, Rio Napo Cory, .

Egyéb köznevei: Napo-pansermalle, Napo-Panzerwels, Caracha.

KATEGÓRIÁK:

[Akváriumi halak](#), [Harcsafélék](#)

KULCSSZAVAK:

[Callichthyidae](#), [Akváriumi halak](#), [Nijssen](#), [akvarisztika](#), [1986](#), [Corydoras napoensis](#), [Nápó-Páncélosharcsa](#), [Harcsafélék](#)

JELLEMZŐK:

[lassú mozgású](#), [keményvízi \(15-20 Nk°\)](#), [nagy méretű 10-20 cm](#), [közepes méretű akvárium \(50-100 literig\)](#), [Amerika](#), [Dél-amerika](#), [átlátszó vízi](#), [sárga vízi](#), [félsavas \(6-6.5 pH\)](#), [közepesen áramló vízi](#), [békés rajhal](#), [hőigényes \(25-30 °C\)](#), [lassan mozgó vízi](#), [fekete vízi](#), [alsó szint](#), [közepesen aktív mozgású](#), [Andok orsz.](#), [igenlágymű \(0-5°Nk\)](#), [mindenevő](#), [Peru](#), [lágymű \(5-10 Nk°\)](#), [átlagos élethossza 3-6 év](#), [Ecuad.-Kol.](#), [közepes hőigényű \(20-25°C\)](#), [átlagos növényzetigényű](#), [közepesen keményvízi \(10-15°Nk\)](#).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

Ian A. M. Fuller, Hans-Georg Evers: **Identifying Corydoradinae Catfish**

https://www.planetcatfish.com/common/species.php?species_id=487

http://www.scotcat.com/callichthyidae/c_napoensis.htm <https://www.1->

welse.com/reviewpost/showproduct.php/product/10

Írta: Liziczai Márk

Katalógusba került: 2008-06-03 09:01:16

Legutolsó frissítés: 2020-04-16 13:11:14

Katalógus ID: 4124

Oldal linkje: <https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/harcsafelek/corydoras-napoensis.html>

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva